

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
 на шв року 10 кор
 на чверть року 5 кор
 на місяць 170 кор

За границею

на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на шв року 8 рублів
 або 18 франків
 Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милоста, віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дикрим неділя і руских сьвят 5⁴ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. і. п. Домбровського (Хорунжия). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажи Гавсмана.

Рукописи звертає ся лиш на попередне застереження. — Рекламы неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надслани» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Поляки про виборчу реформу.

(X) Міністер-президент запросив керманічів польського кола на переговори в справі виборчої реформи до Відня, а також намісник гр. Потоцький виїхав там, щоб бути учасником тих переговорів. Як небудь се загально відомо, що керманічі польської політики в Галичині противні виборчій реформі, всеж таки буде цікаво розглянути ся в тих аргументах, які висувують они і їх дневникарство проти сеї реформи.

Неперечно перший голос тут веде краківське сторонництво і его дневник Czas, отже передовсім пригляньмо ся сему оружю, яким воює проти реформи се сторонництво. Czas подав передовсім дня 23. грудня одну статю а відтак три статі дня 25, 28 і 29. грудня 1905, а всі мають походити, як редакция запевняє od wybitnego znawcy naszych stosunków. В сій першій статі каже автор, що niebezpieczeństwo polityczne і narodowe zawisło nad nami і значує, що крім кількох голосів противних реформі в розправі над сим предметом в посольській палаті, в сї інші іменем своїх сторонництв заявили ся за реформою з деякими засторогами і на него зробила тому ся розправа пригнобляюче вражінє. Вказує також автор сеї статі на те, що в денське дневникарство заявило ся також за реформою і все те приневолює противників реформи (передовсім Поляків) застановити ся над тим, коли вже годі сего обминути, то бодай чи не ліпше піддати ся конечности і старати ся спасти се, що дасть ся ще спасти та дорогою переговорів з правительством і з

іншими сторонництвами перевести певні подробиці, котрі положенє зроблять менше грізним а навіть зносним.

Автор повторяє відтак відомі уже нашій суспільности засади виборчої реформи і каже, що за кождим повторенєм тим грізнійше они представляють ся, а кожда з тих засад з окрема представляє ся мовби ударом виміреним якби умисно в польске становище народне і політичне. Число мандатів в Галичині не має бути помножене відповідно до числа населеня, а колиб ті засади перйшли в державний радї, в самій Галичині було би польське коло засуджене на згнобленє.

Знавець Czas-у жалкує, що неосвічений пролетарият має своєю масою згнести все, що в суспільности має голос і значінє, що репрезентує его традицію і глядить в будуччину. Потішає ся вправді тим, що в східній Галичині можна би вилучити польські або переважно польські громади, а також меншости польські з громад переважно руских і утворивши з них окремі округи, узискати так кільканайцять мандатів. Можна би отже з Галичини узискати більше як половину польських мандатів, але они були би не зовсім польські, бо в части соціалістичні, а в части сионістичні. До тогож край був би роздербтий на руску і польську часть, а се стало б ся руйною єдности краю і его адміністрації і вело би до розділу Галичини адміністраційного і народного.

Остає ще один спосіб, на погляд Czas-у, спасти мандати т. є посередність виборів, примус голосованя, плюральність голосів і пропорциональність виборів, але правительством за сими способами не потя-

гає, хоч їх не виключає. Очинидно Czas промовляє за посередними виборами, за котрим говорить dotychczasowe doświadczenie, не радить проводу виборів лишати громадам, а делегатам політичної власти і то в асистенції органів безпеченства.

Нема отже сумніву, що в тім напрямі, як вказує Czas, будуть ведені переговори між керманічами польського кола а правительством і що тим способом схотять они спасти, що дасть ся спасти, і положенє, котре для них видає ся грізним, зробити зносним. Ті змаганя керманічів кола мають піддержати заяви рад повітових, які тепер розпочали акцію проти виборчої реформи. Одначе міністер-президент заявив в грудні парламентарній комісії руского клубу, що вислухає також єї голосу, а відтак приступить до наконечного розділу виборчих округів. Нехай отже руский клуб сповнить свій обовязок народний, як слід!

Сербско-баварська плова унія.

Немало шуму у Відні наробила відомість про заключену єще в червні сербско-болгарську унію. Вийшло се на яву при нагоді теперішних переговорів віденського правительства з сербскими та болгарскими повновласниками в справі заключеня торгсвельного трактату і наробило немало переполюху в фінансових віденських кругах.

Загально було звісно, що за панованя Обреновичів відносьни межі софійским а білгородским двором були дуже напружені. Дперва вступленє на престол короля Петра Караджор-

Сенько Сеньченко.

Вигнали.

Вакації минули...

Я був студентом теології і сейчас по вакациях муєв назад вертати до семінара. Як що року, так і тепер вертав я веселий, з усмішкою на лиці та з повною надією, що незадовго стану сьвященником, хотяй до укінченя було ще два роки. Але половину перебув, друга піде лекше!

Я хотїв стати сьвященником...

Я хотїв працювати для добра Церкви, для добра „меншого брата“, бажав ціле своє житє посвятити і віддати закріпощеному простолюдию.

Се було моім одиноким бажанєм. Проте й забув я про всі труди і прикристи того стану, а мрїв лише про будучі успіхи, про мою працю і єї овочі...

Так приїхав я на двірець. До відходу поїзду не треба було довго чекати, бо за десять хвиль відходив.

Миттю купив я білет і всів до купе. В купе з пасажирів не було нікого — я сам оден.

Поїзд рушив...

І знова був я веселий, але лише на внї.

А у внутрі?

У внутрі — на серци тяжів мені великий — превеликий сум... Я мрїв про щасливо пережиті

вакації, котрі наче та сонна мара скоринко-скоренько минули. Скінчили ся... минули ся... остави ся лиш солодкий спомин та гіркий жалє! — Перед очима михкотїли мені ті мило та свобідно перебуті хвилі, коли то чоловік по тяжкій праці нічо не мав на голові (крім капелюха), коли то він літав наче птах-сокіл по безмежних полях та безкраїх левадах. На спомин, що вже покинув рідну стріху, рідну сторононьку, в котрій „щасливі дні му увилили“, що покинув родичів, любі сестри, приявні лица братів-селян, що покинув сині очі, чорні брови, золоту косу любки — ох!... тяжкий жалє огортає душу і серце...

Так мрїв я через цілу дорогу і не зчуяв ся, коли поїзд станув на місци.

Я прийшов до семінара.

Ті мури семінарські видали ся мені тепер якоєсь більше привітливі, якісь приявніші, як попередних літ...

З початку кілька день було прикро, закам чоловік призваїв ся до виконуваня семінарського статута та до вповнюваня семінарських офіцій. Але відтак втягнув ся, забув про все і семінар поплив у перід повним руслом духового житя...

Питомці сновняли свої офіція, рано ходили на університет на виклади, по полудни учили ся в дома, час до часу уряджували деякі забави і так минав час, аж прийшло „люте время“, час іспитів.

Перед іспитами заповів отець ректор, що если хто не здасть іспиту, той дістане т. зв. грінес.

Питомці нерадо прийняли се оповіщенє. Один на другого позирав якоєсь недовірчиво та поглядом питав ся: чи справді так буде?

Прийшов день іспиту нашого року. Ми пішли на університет. Професора ще не було. Чекаючи на него тропи питомців крутили ся по коритари, перепитуючи ся поспільно. Всі дуже нетерпеливили ся — цікаві, як випаде іспит? Вкінци прийшов той, в котрого руках лежала наша доля, від котрого залежав „грінес“ в семінари, котрий того дня був паном житя і смерти всіх, котрі мали віддати ся іспитови.

Прийшов професор...

Сїла одна серія, сїла друга... Майже третя часть перепала. Прийшла черга і на мене. Я належає до третьої серії. „Со страхом і трепетом“ сїдав я. Дїстав одно питанє — відповів, дістав друге — слабше, дістав третє — цілком нічо. А що „finis coronat opus“ — я перепав.

Нї живий, нї мертвий вертав я до семінаря. Що в серци моім діяло ся тоді, тільки сам Бог може знати.

Слїдуючого дня кличє ректор тих, що перепали при іспитї. Кождого кликав поодинокі. (А годить ся ще згадати і про се, що наш рік був найгірший зі всіх). Всім дав «грінес». Вкінци кличє і мене. Іду наче «вівця на заколенє». Пукаю до дверей. Зї середини дав ся чути

джевича надало сербській політиці інший напрям, в дусі зближення сербських держав на Балкані.

Переняті теки заграничних справ звісним болгарофілом Миколою Пасічем, в кабінеті Груїча, розпочало сю акцію. Пасіч переняв ся думкою короля Петра і почав працювати над її здійсненям. Першим доказом успішних змагань сеї діяльності була стріча князя Фердинанда болгарського з сербським монархом в р. 1904. Ще перед тим вислано до Білгороду в тайній місї личного приятеля Пасіча, спосібного дипломатичного агента Річова, який мав пособити намірам обох монархів до заключення т. з. приятельської конвенції між обома державами. І дійсно єї доведено до успіху, обнявши спільними трактатами: поштовою, телеграфічною і паспортною конвенцією, усуваючу паспортний примус на границі сусідючих держав, дальше умову о взаїмне видаванє злочинців і цлову та монетарну конвенцію. Візита короля Петра ще зміцнила сей союз, хоча опісля ривалізація інтересів обох народів в Македонії внесла до него не одну дісармонію.

Та мимо сего Пасіч, який в межичасі обняв провід сербського кабінету, не зрезигнував зі своїх намірів і єго витривалим старанням належить приписати, що пята точка конвенції, імено болгарско сербска цлова унія удержала ся в своїй силі, заким ще заключено торговельні трактати з іншими державами.

Однак зміст сеї конвенції не грозить в нічим інтересам інших держав, головно Австрії. Полягає головно на увільненю від взаїмного цла привозу і вивозу продуктів Болгарії і Сербії, на які складає ся майже виключно збіже і дерево в пересічній вартості 5% загального привозу чужих товарів до обох сих держав. Тож обави віденьських промисловців і фінансістів були тільки бурєю в склянці води, яка і зараз успокоїла ся, коли наступило урядове виясненє що до змісту сербско-болгарської унії, яка поки що має більше національно-ідейне значінє, чим економічне, або хоть і політичне.

Вісти з Росії.

Генерал-губернатор Дубасов оголошує обємистий звіт про послідні події в Москві. Сказа-

голос, якийсь храпливий, пригноблений, повен злости: «Прошу».

Входжу:

— Слава Ісусу Христу! — кажу.

— Слава на віки! — відповідає отець ректор.

— Що, ви також не здали іспиту?

— Так єсть, прошу всесвітлішого і високопреподобного отця ректора — я також не здав.

— То біда — каже о. ректор.

— Та я сам виджу, прошу всесвітлішого і високопреподобного, що біда, але се, що стало ся, не стало ся з моєї вини! Я вчив ся, працював та що з того? — дістав такого «грифа», що годі було з него вилабудати ся. Проте й «скури» мене професор. Може всесвітліший і високопреподобний отець ректор будуть так ласкаві та мене помилують.

— Мене се нічо не обходить. Я не знаю, чи ви учили ся, чи що робили? Досить, виджу, що не здали і длятого від нині не маєте вже місця в семінарії. Будьте здорові!

Мені раженому таким «вироком» наче громом з ясного неба, станулі сльози в очах. Я жалко заплакав. Хотів ще прсцити, але отець ректор не давав собі вже більше нічо говорити. Я уклонив ся низенько, сказав: Слава Ісусу Христу... тай вийшов.

Пішов під «число», сказав товаришам, котрі також вже вакували ся, що і мене не ліпша стрітила доля, перебрав ся, спакував чим скорійше манатки у одня клунок, а попрацавшись з всіми, взяв клунок під паху тай опустив мури семінарські.

Мене вигнали...

У Львові 21. III. 1904.

но там, що во погромі, завданім революції дня 27. грудня м. р. революційні ватаги розпочали утєчу залізницею, яка єще дня 29. була в їх руках. Тепер вже єї ватаги цілковито розбиті. Захватий опір ворохобників примусив до ужитя артилерії, однак при тим старано ся о охорону житя і мастку спокійних горожан. Деякі фабрики, вичислені в звіті, знищеня огонь артилерії цілковито. Після піддачі ворохобників здержано воєнну акцію; цілий день працювано над опороженєм з женщин і дігвий тих ділень, в котрих ведено борбу.

Дня 3. січня військо перестало бороти ся. Вкінци генерал-губернатор збиває тверденє деяких дневників про жостокість воєків і заявляє, що хочаї оно мало тяжкий вибір між обовязком супротив вітчизни, а любовю до земляків — оно не переступило нігде границь витчених єму козацьким обовязком і присягою на прапор.

Та не так складає ся деінде, як у Москві. Між російською армією дух розладу проявляє ся всюди. Богато офіцерів симпатизує з революційним рухом з пересвідченя, а воєки підносять ворохобні часто з буйства, або охоти «погуляти». Часті відмови послуху і стріляня до товни підорвали довїне правительства до армії. Особливо боїть ся оно резервистів, яким прямо небезпечно видавати оружє, бо можуть звернути єго против своїх наставників.

В Челябінську 10.000 резервистів, прибувших з Манджурії, получило ся з революціоністами; увільнили увязнених агітаторів, спалили стаційний будинок і заволоділи містом. Та здаєсь, як деінде, так і там ся революція буде марним, безцільним фазерверком, без жадного реального висліду.

Динамітові замахы, скритоубийства і бомби виконують терористи в дальнім тягу. В Одесі оноді вибухнуло аж пять бомб на різних точках міста і вирядили знатні шкоди. Одну бомбу знайшов офіцер командуючий патрулею козаків і казав єї занести до ревірового уряду. Там внаслідок неосторожного обходженя бомба експлодувала і убила 2 ревірових, 6 поліціянтів а ранила 2 офіцерів і 2 поліціянтів. Особливо в Варшаві і в цілім Королівстві завзято нападають на російських чиновників, офіцерів і поліціянтів, убиваючи їх скритоубийчо зза угла. Се буде мати, здає ся, некорисні наслідки для змагань Польків до автономії, бо єсь доносить петербургский кореспондент Times-а, що один з російських міністрів заявив єму, що вибори до державної думи відбудуть ся без співділу польского Королівства, надбалтійських провінцій, Кавказа, Сибіру і єще кількох провінцій. Вибори відбудуть ся в лютім. Надто ходить в Варшаві уперта поголоска, що правительство робить приготования до вилученя цілих двох губерній, любельської і сїдлецької з цілости Королівства і прилученя їх до Царства, в наслідок старань православного духовенства, яке тим способом бажає зберегти православє перед поступами католицизма.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні року просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приеднуванє нам нових передплатників.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В суботу: руско-кат.: Навеч. Рожд. Евг.; римо кат.: *Троє Королів.* — В неділю: руско-кат.: *Різдво Христове;* римо кат.: Валентія.

— **Народне віче** в справі виборчої реформи відбуде ся в Радехові дня 9 с. м. о 1. год. по полудни.

— **В львівскім „Союзі“.** Різдвяні ферії тривають від 6. до 10. січня включно. — *Старшина.*

— **3 Читальні „Просвіти“ в Кракові.** На загальних зборах Читальні „Просвіти“ в Кракові вибраво виділ: інж. Фр. Тузяк голова, Микола Голубінка містоголова, інж. Ярослав Стефанович касиєр, Григорій Маріяш секретар, Богдан Лейкий, Іван Кіак, Лев Кішакевич виділови. В Читальні відбувають ся що неділі від 3—5 по полудни курси для аналіфбетів і рускої мови.

Курси ті получені з популярними і просвітними розговорами, веде професор Чеховский. Що суботи устроєє товариство сходини з популярно-науковими викладами і відчитами. В січні відбудуть ся єсь які більшє сходини: в четвер 4. с. м. відчитав професор Б. Лепкий дві нові своі новелі: «На св. вечір»; в суботу 13. с. м. будуть Маланчині вечерниці; в суботу 20. с. м. відчит Гр. Маріяша: «Вражїня з російської України»; в суботу 27. с. м. популярний відчит з природописних наук інж. Фр. Тузяка. Що вторка і четверга товариські сходини. Бажаєм товариства в стати осередком житя не тільки краківської громади а уєїх Русинів західної Галичини.

— **Шовіністична агітація в народних школах у Львові** стала ся вже звичєм, апробованим міською радою а толерованою шкільними властями міськими. Дня 22. с. м. припадають роковини польского повстаня січневого. З тої нагоди зібрав ся вчєра комітет обивательский і ухвалив програму обходу тих роковин, в котру вставив між иншим популярні відчити про те повстанє для дїтвори в народних школах. Який національний шовінізм вицїплює ся через те в малі головки 6 до 10-літних дїтїй, котрі крім відорванних слів «бити, різати, коси, ножі, гармати» ігв. нічого більше не винесуть з такого відчиту. Наслідки розбурханого шовінізму бачить ся вже нині по польских гімназиях у Львові, де молодїж зобиджає своїх професорів, вибиває вікна в гімназиях і т. п. як було недавно при обході роковин листопадового повстаня. Зле бавите ся, панове, і отямте єа, поки єще час!

— **Іменованя.** Президія краєвої дирекції скарбової іменовала: Бр. Кіршнера старшим цловим контролєром, Густ. Мойсєовича старшим цловим офіціялом, Омел. Слободяна і Стан. Хутковського цловими офіціялами а Олександра Рудницького і Йосифа Сьвицкого контрольными цловими асистентами; Вкт. Хмуровского і Ярослава Левицкого рахунковими ревідентами в IX. кл. ранги, Волод. Хшановского і Йос. Мазурского рах. офіціялами в X. кл. ранги, Марк. Абенда, Генр. Рудого, Макс. Брайта, Ігн. Зільбера і Ал. Зальцера рах. асистентами в XI. кл. ранги.

— **Сумне, але правдиве!** На початку XIX. столїтя була ще церковця в Чорторії коло Микулинєць в Тернопільщині; в році 1840 була ще самостійна руска парохія в Підгайчиках коло самої Теревовлі, було там тоді душ руских 167, а нині 35... і церковця — хоч замкнена більше як 15 літ — здорова стоїть. Також в Скоморохах коло Микулинєць церков розібрали і нової не поставили. Длятого пожаданє булоб дуже, щоби товариство св. Петра не дало запомог і позичок на дзвіницю і оларі, але щоби дало виключно на будову руских навіть деревляних капличок, де руска людність зникає або не має за що поставити собі малої церковці. („Нива“).

— **3 Київє.** П. Лучицкий і В. Науменко внесли просьбу о дозвіл видавати щоденну українську часопись п. з. «Свобода і право».

— **Вісти з Буковини.** „Національна Рада“ буковинських Русинів рішила 2. с. м., що засіданя єї будуть ся відбувати явно, щоби і найширша громада могла довідати ся про єї заходи. Нац. Рада уконститувала ся так, що головою єї вибрано: директора шпиталю краєв. радн. д-ра Володимира Филиповича; першим заступником голови о. радн. консисторії Мелетія Галїва, другим заступником голови проф. А. Клима, першим секретарем д-ра Т. Галїва, другим д-ра О. Маковєя, а касиєром д-ра К. Клима. — На своїх послідних загальних зборах іменовала «Міщанська Читальня» в Чернівцях своїми почесними членами віцем. д-ра Стефана Смаль-Стоцького, пос. Бротєя Пігуляка, наградн. Вол. Ясєвицкого і інсп. Омеляна Поповича. Артистично виконані почесні грамоти членські передала іменованим дня 28. грудня м. р. депутация «Міщ. Чит.».

— **3 Самбора.** Річний звіт Шкільної Помочи і Бурси ім. св. Володимира в Самборі за час від 12. грудня 1904 до 13. грудня 1905:

В році шкільнім 1904/5 прийнято учеників 58. Зі шкіл народних і виділових 34, з учительської семінарії 14, з гімназії (до V. класу) 10; разом 58. В тягу року вступило 12, видалено 4, разом 16. Класифікованих було з кінцем року 42, першу класу і з відзначенєм дістало 35, поправку 7, разом 42.

На рік 1905/6 прийнято 61, з народних (школи вправ і других) 25, з виділової 10, з семінарії (курс пригот.) 15, з гімназії 11; разом 61.

Бурса є під дозором виділу Товариства, в котрого склад входять репрезєнтанти учит. семінарії, гімназії і двох з другої інтелїгенції. Префектом бурси є учитель школи вправ п. Ремеза а до помочи додано двох кандидатів сем. учит. одного з III. і IV. року та оден старший ученик з гімназії. Бурса містить ся в власній реальности і в дованятім сусіднім домі.

Касовий звіт:

Доходи: 1) На біжучий рахунок вписано 873-93 с. 2) Підмоги в соїму, Пр. Еп. Чеховича,

Надіслане.

Ортопедичне заведе-
Доцента д-ра Габришевського
тенер площа Марийська 10.

ЗНАМЕНИТИЙ МІД ДЕСЕРОВИЙ

кураційний по 6 К, „раритас“ медоборів по 6 К 60 сот. за 5 клр. франко. Мід в плястрах 1 клр. 2 К. Від руского замовлення даю 20 сот. на будову театру.

Кореневич, емер. учитель, Іванчани 177(1-?) почта в місці.

Colosseum

в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. січня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятиці High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, льожі і ряди крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Колосею, які ждуть коло Віденської Каварні.

Повне видане Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2. корони!

Товариство „Просвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видаю семи днями найдешевший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗИЯ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнішою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських клясків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опушту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСВІТИ“ у ЛЬВОВІ (Ринок ч. 10.).

Лев Лопатинський.

ЯБЛОЧНИКАР

комедія в 1 акті, опрацьована після німецького.

Ціна 40 сот.

Набути можна в Ставропігійській книгарні у Львові.

Кашель!

Хто на него терпить, най уживає ви-пробованих усмиряючих і смачних

Kaiser's Brust-Caramellen

740 нотар. потверджених свідочств стверджують левий успіх при кашлю, хрипці, катарі і флегмі.

Пачка 20 і 40 сотиків. Правдиві лише з маркою охоронною „Три сосни“. Склади: у Львові: С. Гай, аптека; Зигм. Рукер, аптека; Петро Міколайч і Ска, дрогуєрія; Якоб Байер, аптека; О. Ф. Віккер і Сніг; Кароль Палевський, аптека; Ів. Пиведес; М. Лавовський аптека; Адольф Ашкеназі, аптека під зов. словом: І. Шінес-Норатинський, аптека; Антон Ербар; Едмунд Куршер, дрогуєрія; Лев Калібер, аптека в Бродах; Ноахим Фрідман, апт. в Николаєві; Зигм. Ротенберг, аптека в Олесью; Герм. Енгельдер в Перемишлянах; Мартин Собель в Стрию; Д. Ройнгер апт. в Зброві; Моріц Біблінг, апт. в Станиславі; Стан. Бурса, в Косеві; Юліан Понцій, апт. в Печеніжині; Е. Стенцель, апт. в Коломиї; Адольф Дуретер, апт. в Бережанах; Зигм. Ля дес, аптека в Вишнівку; Золотислав Нагіліч окр. апт. в Бережанах; В. Вальк, дрогуєрія в Станиславі; І. Б. Лік, дрог. в Ярославі; Е. Геллер в Надвірні; С. В. Лангінгер в Самборі; Др. Юл. Францос, апт. в Тернополі; Вільг. Ляндесберг, апт. в Бродах; Здислав Завалкевич в Іамінці; Г. М. Фішер апт. в Станиславі; Аптнка під Білим Орлом В. Фішпа в Н. Санчі; Лавр. Цімерман маг. фарм. в Підволочисках; Івн. Гешелес, апт. в Городі; Ст. Фалішевський, апт. в Балагороді.

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вклади до опроцентована на 4 пр. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів послани можна прислати гроші чеками Шудниці поштовою; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виповідження (за ескоптом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Джістер“ своїм членам на 6 пр. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних вносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позачок вимагає ся першої гіпотeki або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джістера“.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Джістері“.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — До тепер уділив „Джістер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. „Джістер“ 31/12/1904

Вклади: 1.783.673 К.
Уділи членів: 133.117 К.
Ф. резервовий і ин.: 26.576 К.
Позички уділені: 1.616.402 К.
Ціні паперів: 123.627 К.
Льокації: 169.456 К.
На рах. біжучим: 81.938 К.

Житки і паперці СОКІЛ можна набувати в „Сокільськнм Базарі“ у Львові і у всіх торговлях в краю.

Нова збірка

новель

Евгена Мандичевського

п. з. „СУДЬБА“

стоїть брош. 1 К 60 с., в седе. оправі 2 К 10. Замовляти в книгарні ім. Шевченка у Львові або у автора в Тернополі. (2—6)

Świat Słowiański.

Місячник под редакcją

D-ra Feliksa Konecznego

поświęcony słowiaństwu i przeglądowi spraw słowiańskich, wychodzi z końcem każdego miesiąca w zeszytach 4-5 arkuszowych. Prenumerata całoroczna wraz z przesyłką pocztową wynosi 10 K, kwartalnie 2 K 50 h. Administracja w księgarni Gebethnera i Spółki w Krakowie.

За певну і добру льокацію поручаємо:

- 4 1/2 % листи гіпотечні
 - 4 % листи гіпотечні
 - 5 % листи гіпотечні преміювані
 - 4 % листи Товариства кредитового земського
 - 4 % і 4 1/2 % листи Банку краювого
 - 4 % позичку краюву
 - 4 % облігації пролінаційні і всілякі ренти державні
- Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Всі календарі і часописи можна набувати в „Сокільськнм Базарі“

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейський)

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6-00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6-15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6-10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Керезмезе	6-30	до Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Гусятина
7-20	з Підволочиск, Одеси, Київна, Бродів	6-55	до Яворова
7-29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7-30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7-50	з Рави рускої, Сокала	8-25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8-05	з Станиславова, Жидачева	8-35	до Кракова, Відня, Праги, Освенціма
8-15	з Самбора, М. Ляборца, Сянока, Хирова	9-00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8-18	з Яворова	9-20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8-50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10-55	до Підволочиск, Одеси, Київна, Бродів, Делятина, Заліщик
9-05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11-10	до Белзці, Сокала, Любачева
10-35	з Рижана, Лавочного, Калуша, Любачева	2-00	посп. до Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
11-45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2-40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11-55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови	2-50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1-30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2-55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1-40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Київна	4-10	до Ряшева, Любачева, Хирова.
1-50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	4-20	до Самбора, Хирова, Сянока
2-30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київна, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	5-50	до Коломиї, Жидачева,
3-45	з Стрия,	5-58	до Яворова
4-32	з Яворова	6-25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5-05	з Сокала, Белзці, Любачева	6-35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5-25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освенціма	7-30	до Рави рускої
5-45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселці	9-00	до Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів
8-40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10-05	до Перемишля Хирова, Івонича
9-10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10-40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9-50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10-55	до Самбора, Хирова, Законопаного
9-20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11-00	до Кракова, Відня, Броцлава, Варшави
10-20	з Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня п. Сянока, Гусятина	11-05	до Підволочиск
10-50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	Іваня п. Скали, Гусятина, Потутор	
12-20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11-10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2-31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12-45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамче“	2-51	посп. до Іцкан, Калуша
7-00	з Підволочиск, Одеси, Київна, Бродів	4-15	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги,
2-15	посп. з Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів,		з двірця „Підзамче“
5-15	з Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Іваня п. Сянока, Скали, Гусятина, Грималова	6-43	до Підволочиск, Бродів, Київна, Одеси, Гусятина
10-02	з Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Іваня п. Скали, Гусятина	11-15	до Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів, Потутор
		2-13	посп. Підволочиск, Бродів, Київна, Одеси, Гусятина
		9-23	до Підволочиск, Київна, Одеси, Бродів

ЗАМІТКА: Час середно-європейський різнисть ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12. год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:30 рано обведено рамками. — Звичайні білети тади як і всіякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади тади і т. п. можна набувати в містивім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавсманна ч. 9.